

เทศน์เช้า วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนสฺสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรมๆ ฟังธรรม ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประกาศธรรม เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมจักๆ ประกาศสั่งธรรม ประกาศสั่งธรรมมา ๒,๐๐๐ กว่าปีนะ พอ ๒,๐๐๐ กว่าปี ใครมีบุญมีอำนาจวาสนาชวนชวายเป็นการประพฤติปฏิบัติ จะพ้นจากทุกข์ พ้นจากทุกข์ พ้นจากกิเลสละ กิเลสตัดหาความทะยานอยากที่บีบคั้นหัวใจเราอยู่ที่นี่ที่เราทุกข์เรายากอยู่ที่นี่

เราเกิดมา การเกิดเป็นบุญกุศล เป็นอริยทรัพย์ การเกิดเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ เพราะการเกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์มีสติปัญญา มนุษย์มีการชวนชวายเป็นการประพฤติปฏิบัติ ถ้ามนุษย์มีอำนาจวาสนา ปากกัดตีนถีบเพื่อการดำรงชีพ แล้วมีความเพียรที่อุทิศเข้าไปเพื่อบำรุงหัวใจ

ถ้าบำรุงหัวใจอันนั้นได้ ทำมรรคให้เกิดขึ้นมาในหัวใจของตนได้ ทำมรรคให้เกิดขึ้นมาในหัวใจของตนได้มันมหัศจรรย์ๆ มันมหัศจรรย์นะ มันเป็นปัจจัยตั้ง สันติภูมิที่บอกใครไม่ได้ มันมหัศจรรย์จริงๆ มหัศจรรย์มาก ภาวนามยปัญญาที่หมุนตัวๆ ในหัวใจ ที่มันชำระล้างกิเลส มันถอดมันถอน

กิเลสตัดหาความทะยานอยากในใจของคนมันน่ากลัวที่สุด

เราไปกลัวข้างนอกกันไง กลัวคนนั้นหลอก คนนี้หลอก ดูสิ แห้งลูกโซนนั่นละ มันหลอกตัวเองทั้งนั้น อยากได้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐๐ เปอร์เซ็นต์ ๘,๐๐๐ เปอร์เซ็นต์นั่นละ ใจความโลภทั้งสิ้น

แต่ถ้าคนมีสติปัญญานะ มีสติปัญญามันครุ่นคิดของมันไง มันเป็นไปได้อย่างไร ถ้าเป็นไปได้นะ เขาก็จะให้ลูกหลานเขา ให้ญาติพี่น้องเขาซื้อ ๓,๐๐๐-๔,๐๐๐ เปอร์เซ็นต์ เขาไม่

มาขายให้เราหรอก ญาติพี่น้องเขาก็ทุกข์ยากเหมือนกันทั้งนั้นนะ ทำไมญาติพี่น้องเขา ข้างเคียงเขาไม่ให้เล่น ทำไมเขามาให้เราเล่นใน

ถ้ามันมีสติปัญญา มันไม่เป็นเหยื่อเขาหรอก กิเลสในใจของตนมันเลวร้ายที่สุด กิเลสในใจของเราเห็นไหม

เวลาคนเกิดมา เกิดมาด้วยบุญด้วยกุศลนะ ผลของวิภวัญชะ ในสมัยประวัติศาสตร์ สมัยโบราณ ป่าเขาอุดมสมบูรณ์มาก คนเรานะ คนมันน้อย เกือบของป่า เกือบของป่าเขาก็พอดำรงชีพของเขาได้แล้ว เวลาโลกมันเจริญมาๆ ทำลายล้างทั้งสิ้น

ถ้าไม่มีน้ำมันนะ ปลาฉลามหมดทะเล ถ้าไม่มีวิทยาศาสตร์นะ ควายไบชันเขาเอามาทำเป็นอุตสาหกรรมหมดเลย ไข่ม้วนน้ำ ไข่ม้วนสัตว์ จนต้องออกกฎหมายห้ามๆ คนมันทำลายทั้งสิ้น มันทำลายทั้งสิ้น

ป่าไม้ เราจะปลูกป่าพัฒนาฟื้นฟูมัน ไม่ต้อง มึงอย่าตัด ปล่อยไว้ให้มันกลับมาเป็นป่าอย่างเดิม ปล่อยไว้มันฟื้นฟูขึ้นมา

ไฉ่เมืองเก่า เมืองโบราณนะ ไปดูสิ อยู่ในป่าในเขานะ อยู่ในป่าเขามันปกคลุมไปหมดนะ พอทิ้งร้างไป เวลาแย่งชิงกันเพื่ออยากดังอยากใหญ่ ทำลายล้างอาณาจักร อาณาจักรล่มสลายไปนะ มันอยู่ในป่าๆ ทั้งอาณาจักร

ไม่ต้องไปฟื้นฟูมันหรอก อย่าไปทำลายมัน แต่ก็มีมาฟื้นฟู ตั้งงบประมาณขึ้นมางบประมาณแล้ว ตั้งขึ้นมาก็ยืมหวานกันนะ ตั้งงบประมาณแล้วงบประมาณเล่าไป ป่าไม้หายหมดนะ แล้วไม่มีใครฟื้นฟูหรอก แต่เวลาพระไปอยู่ป่าอยู่เขา อยู่เฉยๆ นั้นนะมันฟื้นฟูขึ้นมา เห็นไหม นี่พูดถึงป่าเขา

แต่ในพืชต่างถิ่นเข้ามาะ มันก็รุกราน มันก็ทำลาย พืชต่างถิ่น พืชต่างถิ่นทำลายป่าเขา มันทำลายพืชพันธุ์ธัญญาหารที่ดีทั้งหมด สิ่งที่เป็นประโยชน์ สิ่งที่มีคุณค่า ไม้แก่นจันทน์ ไม้หอมในป่ามันมีคุณค่ามาก สิ่งที่มีมันเกิด มันเกิดในอุณหภูมิต่างอย่างนั้นไง กาแฟมันต้องเกิดในที่ร่ม ปลูกป่าไว้แล้วก็เอากาแฟมาปลูก นี่เขาพัฒนา เขาทำของเขา นี่คือการพัฒนาของเขาเพื่อประโยชน์กับเขา

กิเลสในใจของเราๆ ใจ มันกัดมันฉีกในหัวใจของตนนั่นละ

แต่เรามองในแง่มุมที่ดี แ่งมุมที่ดี คนเราเกิดมามีคิดดีและคิดชั่ว เวลาคิดดีคิดชั่ว เวลาเราคิดคุณงามความดีๆ คุณงามความดี หลวงตาท่านบอกว่ามันเป็นมรรคๆ ใจ

เราบอกว่าความคิดมันโหดร้ายทั้งหมด มันทำลายคนไปทั้งหมดไป แล้วคนที่มันจะคิดดี ที่จะเจตนาดี ที่จะเอาชนะหัวใจของตนๆ นะ ไม่ต้องไปชนะหัวใจของใครทั้งสิ้น เอาชนะหัวใจของตนให้ได้ก่อน พอมันชนะหัวใจของตนได้ก่อน ไม่เบียดเบียนตนและไม่เบียดเบียนผู้อื่น

นี่เราเบียดเบียนตนนะ ทำลายล้าง ทำลายล้างคุณงามความดีของเราใจ

เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เรามีอวัยวะ ๓๒ เหมือนกัน เราเกิดเป็นมนุษย์แล้วเรายิ่งใหญ่อยู่แล้ว ยิ่งใหญ่อยู่แล้วนั่งลง นั่งลงเฉยๆ หายใจเข้านี้ก็พุท หายใจออกนี้ก็โธ ให้จิตสงบระงับเข้ามา แล้วยิ่งใหญ่ใหญ่ ยิ่งใหญ่เพราะอะไร เพราะเราเอาอำนาจในใจของเราไว้ในอำนาจของเราได้ใจ แล้วเราฝึกหัดๆ นะ

สมาธิแก้กิเลสไม่ได้

หลวงตาท่านพูดประจำ หลวงปู่มั่นท่านพูดประจำ สมาธิแก้กิเลสไม่ได้ สมาธิแก้กิเลสไม่ได้ แล้วสมาธิ ทำสมาธิไม่เป็นมันจะภาวนาอะไรกัน

สมาธิแก้กิเลสไม่ได้หรอก แต่ทำไมหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น หลวงตาพระมหาบัว ครูบาอาจารย์เราท่านสอนให้ทำสมาธิละ

สมาธิแก้กิเลสไม่ได้ แล้วติดสมาธิอีกต่างหาก “นิพพานเป็นเช่นนี้เอง”

แค่สมาธิ สมาธิยังทำไม่ได้ๆ เพราะสมาธิทำไม่ได้ เห็นไหม ดูลิ เวลาป่าเขา เราไม่ไปรุกไปรานมัน มันฟื้นฟูโดยตัวของมันเองได้ แต่เวลาฟื้นฟูตัวของมันเองได้ พืชต่างถิ่น พืชที่มันเกิดได้ง่ายกว่า มันปกคลุมไปนะ พืชเก่าแก่มันจะหายไป เห็นไหม

นี่ก็เหมือนกัน สิ่งที่เราคิดของเราเอง จินตนาการของเราเอง กิเลสต้นเหตุนั้นความทะยานอยากในหัวใจของตน เห็นไหม ต้องทำความสงบของใจเข้ามาๆ ถ้าใจมันสงบระงับเข้ามา สิ่ง

ที่ว่าโลกนี้ สรรพสิ่งในโลกนี้เป็นอนิจจังฯ สรรพสิ่งในโลกนี้เป็นอนิจจังก็เรื่องของอนิจจัง ไม่ใช่เรื่องของเรา แล้วจะแก้กิเลสอย่างไรละ

ป่าเขาก็เรื่องของป่าไ้ ก็เรื่องกรมป่าไม้มารักษาสี เราเสียภาษีแล้วทำไมต้องวุ่นวายขนาดนั้น แต่ใจของคนที่เป็นธรรมๆ เขาปลูกป่า ฟื้นฟูป่าของเขา เขาทำของเขาไปด้วยเจตนาที่ดีงามของเขา นี่เขาทำของเขาต่อเนื่องกันไป เขาก็เป็นคนดีคนหนึ่ง เขาก็เป็นคนดีในโลกนี้ไง คนดีและชั่วก็ตกอยู่ในโลกนี้

แต่ถ้าครูบาอาจารย์ของเราจะ จะดีจะชั่วอย่างไรทำความสงบของใจเข้ามาให้ได้ ถ้าใจมันสงบระงับเข้ามา ถ้าใจสงบระงับเข้ามา สรรพสิ่งในโลกนี้เป็นอนิจจัง อู้ฮู! เป็นวิทยาศาสตร์ ธรรมะสุดยอด มันเป็นอนิจจัง มันแปรสภาพทั้งสิ้น แปรสภาพ

แล้วเกี่ยวอะไรกับมึงละ เกี่ยวอะไรกับมึง ไม่เกี่ยวอะไรกับมึงเลย มันก็เป็นทฤษฎีไ้ นี่โลกียะ

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐมาก ประเสริฐจริงๆ ยิ่งใหญ่มาก ยิ่งใหญ่สอนให้เราเข้าใจได้ ให้ใครก็เข้าใจได้ โลกเข้าใจ มองแล้ว เวลาศึกษา คำว่า “อริยสัจ” เพียะๆ มันเป็นเรื่องทั้งสิ้น แต่เป็นโลกียะไ้ เป็นโลกไ้

สิ่งที่รู้ที่เห็นนี้โลกทั้งนั้น เพราะเราเกิดมากับโลก แล้วโลกก็แปรสภาพของมันไป ถ้าแปรสภาพไป เรามีอำนาจวาสนาของเรา เราจะเป็นนักปฏิบัติของเรา เรามีครูบาอาจารย์ของเรา เห็นไหม ทำความสงบเข้ามา

อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา

สรรพสิ่งในโลกนี้เป็นอนิจจัง แล้วอนิจจังเกี่ยวอะไรกับเอ็งละ มีแต่มาอาศัยเขาเกิดไ้ จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะไ้ เพราะมีบุญกุศลถึงไ้เกิดเป็นมนุษย์ไ้ แล้วเกิดเป็นมนุษย์ท่ามกลางที่โลกเจริญไ้ เกิดมาท่ามกลางที่บ้านเมืองสามัคคีกันร่มเย็นเป็นสุขไ้

เรามีกิจการการค้า มีกิจการต่างๆ เพราะบ้านเมืองร่มเย็นเป็นสุขไ้ไหม มันก็เรามีบุญกุศลไ้ เราก็มาเกิดไ้ เกิดในประเทศอันสมควรไ้ เกิดในพ่อแม่ที่เป็นสัมมาทิฐิ เกิดในพ่อแม่

แม่ที่ดั่งาม เกิดในพ่อแม่ที่เลี้ยงดูเรามา เราเกิดมา เกิดในสังคมที่ดั่งามนี้ นี่เป็นอนิจจัง นี่ไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็สอนไว้ นี่ผลของวิภวภูติ ผลของบุญกุศลไหม แล้วเป็นอย่างไร

ดีชั่วอย่างไรนะ เวลาจะตาย คอตกทั้งนั้นนะ เวลามันทุกข์มันยาก เราคอตกทั้งนั้นนะ สรรพสิ่งในโลกนี้เป็นอนิจจัง เป็นโลกทั้งหมด คิดดี คิดชั่ว คิดยอด คิดเยี่ยม อยู่ในกฎของโลก โลก โลก โลกียะทั้งหมดนะ

หลวงปู่มั่น หลวงตา ครูบาอาจารย์ของเราท่านถึงได้สอนไว้ หลวงปู่ดูจิตสอนให้ดูจิตๆ ดูจิต ความคิดทั้งหมดเป็นสมุทัย ผลของมันเป็นทุกข์ ดูจิตจนเห็นอาการของจิต เพราะมันเป็นทุกข์ๆ ใจ เพราะมันเป็นทุกข์แล้ว เพราะมันเป็นทุกข์ เราถึงเห็นความเกิดมาเป็นทุกข์ใจ

ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทุกข์คืออะไร

ทุกข์คือการทนอยู่ไม่ได้ไง เอ็งทนอะไรได้บ้าง นอนทั้งวันทั้งคืนก็ไม่ได้ ทนอะไรไม่ได้สักอย่างเลย ทนไม่ได้ ทุกข์ สิ่งที่ทนอยู่ไม่ได้ ทุกข์

สิ่งใดเป็นทุกข์ สิ่งใดเป็นทุกข์ใจ

ครูบาอาจารย์ท่านสอนให้ทำความสงบของใจเข้ามา ถ้าทำความสงบของใจเข้ามา สมาธิก็เกิดไม่ได้ สมาธิก็เกิดไม่ได้ แต่ถ้าไม่มีสมาธิ โลกุตตรปัญญาไม่เกิด

ความคิดทั้งหมดเป็นสมุทัย ผลของความคิดวิตกวิจารณ์จินตนาการทั้งหลายเป็นสมุทัย ผลของมันเป็นทุกข์

ทำความสงบของใจเข้ามาๆ พอใจสงบแล้วมีความสุข มีความสงบระงับนะ ใครที่ทุกข์ที่ยากมันทุกข์ยากมาก เวลามันทำความสงบของใจเข้ามา เห็นไหม

สมาธิๆ เขาไปสัมภาษณ์กัน สูดยอดๆ คุ้ย! มันทุกข์มันยาก นี่แค่ได้ประสพ แค่ได้สัมผัสเท่านั้นเอง ถ้าประสพ ถ้าสัมผัสขึ้นมา สูดยอดทั้งนั้นนะ คนสอนสมาธิๆ กัน แหม! มันยอดเยี่ยมไปหมดเลย พระพุทธศาสนาสูดยอดเลย นี่ไง อำนาจวาสนาของคนมันแค่นั้นแหละ

แต่หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านบอก สมาธิก็เกิดไม่ได้ๆ แล้วจะเกิดปัญญาๆ จิตเห็นอาการของจิต

จิตเห็นอาการของจิต อนัตตามันจะไปเกิดตรงนั้นนะ เพราะอะไร เพราะเกี่ยวกับเราไง เกี่ยวกับผู้ที่ปฏิบัตินะ

ใครทำสมาธิได้ จิตดวงนั้นจะมีความสุข มีความรุ่มเย็น แล้วจิตดวงนั้นถ้าเห็นเงา น้อมไป เห็นกาย เห็นเวทนา เห็นจิต เห็นธรรมตามความเป็นจริง เกิดขึ้น เกิดขึ้นแล้วถ้ามีอำนาจวาสนา ผีก็หวาด วิญญาณการรู้แจ้ง รู้แจ้งในกิเลสค้นหาความทะยานอยาก รู้แจ้งในใจของตน

สมาธิแก้กิเลสไม่ได้ สมาธิแก้กิเลสไม่ได้ ไม่ได้ๆ สมาธิมีจรณะ ๑๖ ๑๘ ๒๐ ไม่ได้

สมาธิคือสมาธิ ปัญญาคือปัญญา เพราะอะไร มรรคมันองค์ ๘ ดำริชอบ งานชอบ เพียรชอบ มันเกี่ยวอะไรกัน สมาธิแก้กิเลสไม่ได้ จรณะ ๑๕ ๒๐ ๓๐ ๔๐ ก็แก้ไม่ได้ เวลาเกิดปัญญา เกิดอย่างไร

ถ้าเกิดปัญญามันเกิดอนัตตา นี่เกิดอนัตตา คำว่า “เป็นอนัตตา” นะ เกิดขึ้น เกิดขึ้นก็ด้วยความสามารถนะ นี่ไง ที่ว่าตัวตนไง

เขาสงสัยกันนะ บอกว่า ใจตัวตนทำลายไม่ได้ ตัวตนมันเป็นอย่างไร

ตัวตนก็กิเลสไง ก็ภวสวะไง ก็จิตใจ จิตของตนไง สิ่งที่เกิดที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะไง ถ้าสงบก็สงบเข้าไปสู่จิตใจ ถ้าเข้าไปสู่จิต จิตที่มันมีอำนาจวาสนานะ

ไม่มีอำนาจวาสนาไม่รู้หรอก มันก็อยู่ในโลกนี้ อนิจจัง เพราะอนิจจังมันเห็นได้ ทฤษฎีใครก็รู้ได้ ทดลองในแล็บ ในวิทยาศาสตร์ ทดลองในอวกาศ ในพื้นแรงโน้มถ่วง ทดลองได้หมดนะ แต่เรื่องอะไรของมึง เรื่องอะไรของมึง

เรื่องขององค์กร เรื่องของชาติ เรื่องของโลก แล้วเรื่องอะไรของมึงละ เรื่องอะไรของจิตของมึง แล้วถ้าจิตมึงไม่รู้ จิตมึงไม่พิจารณา มึงจะเอาอะไรมาพันทุกข์ มึงเกิดได้อย่างไร เกิดก็ไม่รู้ ภาวนาก็ยังไม่รู้ละ นิพพานๆ ยังไม่รู้จักจิตนะ ไม่รู้จักศีล ไม่รู้จักสมาธิ ไม่รู้จักปัญญา ไม่รู้จักมรรค เดี่ยว ๗ เดี่ยว ๘ เดี่ยว ๙ เดี่ยว ๑๐ เดี่ยว ๑๖ มรรคอะไรของมึง

กล่าวต่อพุทธพจน์ ธรรมปฏิรูป คิดกันขึ้นไปเอง แล้วก็สรรเสริญเยินยอกันขึ้นไป สรรเสริญกันไปในกลุ่มของชาวโลก ในกลุ่มของผู้ที่เรียนวิทยาศาสตร์ แล้วก็อ้างวิทยาศาสตร์ อนิจจังๆ นั่นธรรมะ

ธรรมะ นี่ไง ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่พูดถึงเรื่องโลก แล้วเรามาจากไหนล่ะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดกับนางมหายา เราเกิดจากพ่อจากแม่ มันมาจากไหน แล้วสิ่งที่โลกเจริญ โลกเสื่อมไปมันมาจากไหน มันก็เป็นอนิจจังไง “อู้ฮู! ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสุดยอดๆ”

โลกทั้งนั้นนะ ใ้ที่ว่าโลกียะ โลกุตตระ มาอยู่กับเราเป็นโลกุตตระ อยู่ข้างนอกเป็นโลกียะ ไม่มีหรอก

ปัจจัยตั้ง สันติภูมิโก เป็นผู้รู้ตัวเอง เวลาเกิด เวลาตาย เกิดในท้องแม่ เกิดในครรภ์ เกิดในไข่ เกิดในโอปปาติกะ โดยกรรมขับเคลื่อนไป แล้วพอเวลาเกิดมาก็เกิดจากพ่อจากแม่ๆ เกิดจากพ่อจากแม่ทำไมไม่รักพ่อรักแม่ เกิดจากพ่อจากแม่ ทำไมไม่ดูแลพ่อแม่ เกิดจากพ่อจากแม่ ทำไมไม่เชื่อฟังพ่อแม่ เกิดจากพ่อจากแม่ก็ต้องเชื่อฟังสิ เกิดจากพ่อจากแม่

มันเกิดจากกรรมไง กรรมดีกรรมชั่วไง กรรมดีกรรมชั่ว นี่ผลของวิญญะ

ที่ว่าวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ที่อธิบายอยู่ กฎของอนิจจังไง อนิจจังก็ส่วนอนิจจัง ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนเรื่องโลกก่อน เรื่องของสมรวาสพวกเรานี้แหละ อนุพพิกตา รู้จักเสียสละทาน รู้จักเสียสละ รู้จักเสียสละคือเปิดหัวใจของเรา

ปิดไว้ คว่ำไว้ เม้มไว้ เป็นไปไม่ได้

เปิดกว้าง เปิดออก พิสูจน์ตรวจสอบ

นี่เราเสียสละของเรา เสียสละเวลาที่จะนอนสบาย เสียสละที่จะไปเที่ยวไปเตร่ มาเดินจงกรม มานั่งสมาธิภาวนาของเรา เสียสละความสุขอันเล็กน้อย อันเล็กน้อยที่ทำได้เสพลิงใด ด้วยอามิสแล้วจะมีความสุข เห็นไหม เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนาเพราะมันคงใน

พระพุทธศาสนา มันคงในธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง เราจะรู้คั่นของเรา ขึ้นมาไง จากความเป็นอนิจจัง ถ้าจิตมันสงบระงับเข้ามาเป็นสัมมาสมาธิ

สมาธิมีสัมมามีมิจฉา มีสมาธิที่ส่งออก สมาธิส่งออก สมาธิแตกกระจายไปเรื่อยแปด เพราะคนสร้างมาไม่เหมือนกันหรอก แล้วเวลาถ้าเป็นสัมมาสมาธิ สัมมาสมาธิที่ยกขึ้นสู่ วิปัสสนาได้ ยกขึ้นสู่วิปัสสนา ในวงกรรมฐาน พระกรรมฐาน นี่หัวเลี้ยวหัวต่อนี้แหละ ที่ปฏิบัติได้ ยาก ยากเพราะอะไร ยากเพราะของไม่เคยเห็นมันตื่นเต้นไปหมดนะ คนทุกข์คนจนมา ได้เงินสัก ล้านสองล้าน มันลืมตัวแล้ว

เวลาคนทุกข์คนจนขึ้นมา ถ้ามันมีสติปัญญา มีเงินล้าน เงินแสนล้านเท่าไรก็แล้วแต่มันก็เป็นของส่วนรวม ไม่เกี่ยว พยายามหาความสงบระงับของตนแล้วตั้งมันให้ได้ น้อมไปสู่กาย น้อมไปสู่เวทนา น้อมไปสู่จิต สุธรรม ถ้ามันน้อมไปแล้วมันจับได้ อู้ฮู! อู้ฮู! อู้ฮู! เลยนะ

คำว่า “อู้ฮู!” นี่มหัศจรรย์ ใครจะรู้ใครจะเห็นก็แล้วแต่ จะเวลาอีกพันปี ห้าพันปี ก็พันปีก็แล้วแต่ ถ้าใครรู้ใครเห็นแล้วมันสะท้อนหัวใจทั้งสิ้น แล้วสะท้อนหัวใจดวงนั้นนะ ไม่สะท้อนหัวใจใครหรอก เขาไม่รู้กับเราหรอก ไม่มีใครรู้ เว้นไว้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากับครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นธรรมๆ ท่านจะรู้ของท่าน เพราะท่านเคยผ่านเคยเห็นมา

โอ้เราไม่เคยรู้เคยเห็นเคยผ่านขึ้นมา มันถึงไม่เป็นไตรลักษณ์ไง ไม่เป็นอนัตตาๆ มันถึงมาเถียงกัน อัตตา อนัตตา นรกสวรรค์ ไม่นรกสวรรค์ไง เพราะอะไร เพราะมันมีติดบอดใจ

แต่ถ้าทำความเข้าใจเข้ามา พอใจสงบระงับแล้ว ถ้าน้อมไปเห็น น้อมไปเห็นสติปัฏฐาน ๔ แล้วมันจับได้ เพราะไปเห็นนี้ โอ้โฮ! มันมหัศจรรย์นะ

จิตสงบแล้วเสื่อม เราก็รู้ได้ จิตมีความสุขความทุกข์ เราก็รู้ได้ จิตมันจับได้ โอ้โฮ! มันจับได้ เวลามันจับไม่ได้ละ เหมือนเด็กๆ เลย เด็กๆ ของเล่นตกจากมือไป ร้องให้ไปฟ้องแม่นะ ของหาย ของหาย ของหาย

นี่ก็เหมือนกัน เวลามันจับของมันได้มันมหัศจรรย์ของมัน เวลาวิปัสสนาไปมันยังมหัศจรรย์ใหญ่ เล่นตัวต่อ มันต่อของมันได้ เป็นตัวอะไรก็ได้ เวลาของมันหายไป เพราะจิตมันเสื่อม

นี่ไง ท่ามกลาง ท่ามกลางคือใช้สติปัญญา วิปัสสนาการรู้แจ้งในไตรลักษณ์นี้ เกิดขึ้น ท่ามกลาง และที่สุด เกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วดับไป

ดับคือนิโรธนะ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค นิโรธคือขณะจิต คือการชำระล้าง ฆ่ากิเลสตั้งแต่ แขนขาด

ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค มีหนึ่งเดียว อริยสัจมีหนึ่งเดียวเท่านั้นนะ พระศรีอริยเมตไตรยก็จะมาตรัสอย่างนี้

ไอ้ที่ว่าแฉลบไปแฉลบมา แปรปรวนไปแปรปรวนมานะ ธรรมะปฏิรูป มันคิดเองเออเอง แล้วอยู่ในวงโลก อยู่ในวงของสังคมโลก จะเป็นศาสตราจารย์ดอกเตอร์ ๕๐๐ ใบ รู้ธรรมไม่ได้ ไอน์สไตน์ยังรู้ไม่ได้เลย ไอน์สไตน์ได้แต่ทฤษฎี เข้าใจตามทฤษฎี เพราะทางวิทยาศาสตร์รู้ไม่ได้ หลอก เพราะมันไม่เคยเห็น มันไม่เคยเห็น มันไม่เคยจับต้อง มันรู้ไม่ได้ รู้ไม่ได้ก็เลยหลอกได้ไง หลอกได้นะ “แหม! มันสุดยอด มันยอดเยี่ยม แหม! มันเป็นอนิจจัง”...โลกๆ

นี่พูดถึงธรรมะนะ

วันพระ พระผู้ประเสริฐ ตื่นไง เขาว่าแคว้ก็ตื่น แคว้ก็ติดใจ

ไม่รู้ก็ติด รู้ก็ติด ปฏิบัติไปก็หลง ไม่มีครูบาอาจารย์ที่ติงาม เว้นไว้แต่หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านสร้างบุญญาธิการมากมาย ท่านถึงได้ปรึกษาหารือกัน พยายาม คัดแยกกัน พยายามค้นคว้าหาความจริงขึ้นมา

ปรึกษาหารือกันนะ ลูกศิษย์สอนอาจารย์ อาจารย์สอนลูกศิษย์ ผลัดกัน ถ้าจิตใจของคน เหมือนกับธมมสภาจุฬา เอตมมมงคลมุตตมั้ง ใครรู้ใครเห็นสิ่งใดมาคุยกัน ใครรู้ใครเห็นสิ่งใดมาปรึกษากัน ใครรู้ใครเห็นช่วยกันชักจูงกัน เพื่อประโยชน์กับสังฆธรรมในหัวใจของตนไง

ถ้ามันเป็นวันพระ วันพระอย่างนี้ไง วันพระผู้ประเสริฐที่รู้แจ้งเห็นจริง ไม่ใช่ เออออห่อหมกแล้วไหลไปทั่ว

สมาธิแก้กิเลสไม่ได้ ฟังสิ หลวงตาพูดประจำ ท่านติดสมาธิ ๕ ปี หลวงปู่มั่น สมาธิแก้กิเลสไม่ได้ ทำไมท่านสอนทำสมาธิละ

ก็สอนให้พ้นจากโลกียะเป็นโลกุตตระไฉน พ้นจากโลกียะที่เอ็งหมกหมมกันอยู่นั้น
หมกหมมทับถมคิดว่าเป็นธรรมๆ ใช้อโลกียะๆ นั้นนะ ๙ ประโยค ๑๐ ประโยคก็ศึกษาได้ ลืมแล้ว
เปิดในพระไตรปิฎกก็ได้

แต่ถ้าทำความเข้าใจเข้ามา เห็นไหม จากโลกียะเป็นโลกุตตระ สมาธิแก้กิเลสไม่ได้
ไม่มีสมาธิ โลกุตตระเกิดไม่ได้ เกิดไม่ได้

อัศจรรย์ ๑๕ ๑๘ ๒๐ นั้นท่องบ่น ใช้น้ำมันท่องจำ เขาท่องสูตร สูตรคุณใครก็ท่องได้ ท่อง
แล้วมึงบวกลบเป็นหรือเปล่า ท่องแล้วมันยังใช้ไม่เป็นเลย ใช้ประโยชน์ไม่ได้หรอก มีแต่บ่าบอคอ
แตก ภาษาภิเลสมันครอบงำ

แต่ถ้าเป็นจริงๆ นะ ปัจจุบันตั้ง สันติปฏิญญา แล้วรู้จริงในใจของตน แล้วถ้ารู้แล้วนะ หลวงตา
หลวงปู่มั่นท่านเคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยหัวใจ ชาบซึ่งบุญคุณ ชาบซึ่งมาก
๒,๐๐๐ กว่าปีแล้วยังเคารพบูชา เคารพบูชาจากหัวใจ ไม่ใช่เคารพบูชาที่ปาก แล้วเอาเป็น
สินค้าหาแต่ผลประโยชน์ของตนเท่านั้น เอวัง